

der hver beskæftiger sig med sin del af budgettet. Disse udvalg sammensættes af præsidenten og hans medhjælpere på en sådan måde, at hver afdeling er repræsenteret med 1 medlem i samtlige udvalg, og at medlemmerne af et udvalg hører til mindst 3 forskellige partier. Desuden lægges der vægt på, at medlemmerne fordeles mellem udvalgene efter deres indsigt i de spørgsmål, som udvalgene skal beskæftige sig med.

Den forberedende behandling af lovforslag kan, når det drejer sig om mindre lovforslag eller om sådanne, som haster, tilendebringes meget hurtigt, men strækker sig i andre tilfælde over længere tid, undertiden 2—3 eller flere måneder. Når den er afsluttet, går sagen til 1. behandling i andetkammeret, og lovforslaget kan herefter kun sendes tilbage til afdelingerne eller udvalget, hvis det helt omarbejdes. Dog erklærer det udvalg, der har behandlet et lovforslag, sig om ændringsforslag, der eventuelt stilles under dets behandling i kammeret. For at kunne blive til lov må lovforslaget underkastes endnu en behandling i andetkammeret. Det oversendes derefter til førstekammeret, der kun kan antage det uden ændringer eller forkaste det.

Belgien.

Deputeretkammeret. Før 1935 blev lovforslag normalt sendt til behandling i de 6 *afdelinger*, hvori kammeret hver måned blev delt. Efter en som oftest summarisk behandling valgte hver afdeling en ordfører og afgav en erklæring om lovforslaget som helhed. Til sagens nærmere prøvelse dannede de 6 ordførere en *centralafdeling*.

Faste udvalg blev først oprettet 1935. Baggrunden for reformen var, at afdelingerne var så overbebyrdede med arbejdsstof, at behandlingen kun kunne blive af summarisk karakter. Nu bestemmer forretningsordenen, at lovforslag som regel skal behandles i et fast udvalg. Der gøres kun en undtagelse, når forslagene „har almindelig eller politisk interesse“; i så fald skal de nemlig sendes enten til afdelingerne eller både til afdelinger og faste udvalg. Den nævnte bestemmelse undergives imidlertid en meget indskrænkende fortolkning, og i praksis behandles forslagene som regel i faste udvalg, kun undtagelsesvis i afdelingerne.

Efter hvert valg nedsætter deputeretkammeret lige så mange faste udvalg, som der er *ministerier*, for tiden 16. Der er udvalg angående: den almindelige forvaltning og pensionsvæsenet, økonomiske forhold og middelstanden, forhold til udlandet og udenrigshandelen, landbruget, kolonierne, samfærdselen, økonomisk koordination, forsvaret, finanserne, undervisningsvæsen, indenrigske forhold, retsplejen, genopbygning, sundhedsvæsen og familien, arbejde og socialforsorg samt offentlige arbejder. Hvert udvalg behandler de *sager*, som hører under det ministerium, hvis navn det bærer. *Medlemstallet* er fastsat til 23.

Valget sker i praksis ved gruppernes indstilling på grundlag af deres numeriske styrke.

Ifølge forretningsordenen *ledes* samtlige faste udvalg af kammerets præsident, men i praksis er han kun formand for enkelte og overlader ledelsen af de andre til kammerets vicepræsidenter.

Hvert udvalg vælger næstformand og sekretær og en ordfører for hver enkelt sag, der hører under udvalgets område.

Udvalgene får kun undtagelsesvis *bistand* af kammerets tjenestemænd.

Ved siden af de faste udvalg kan kammeret nedsætte *særlige udvalg* til behandling af sager, som kræver særlig kompetence. Sådanne udvalg nedsættes ikke sjældent.

Der føres fortegnelse over tilstedeværende og fraværende udvalgsmedlemmer. Fortegnelserne offentliggøres.

Opbudsmanden til et privat forslag har ret til som rådgiver at *overvære* de møder, hvor vedkommende udvalg behandler sagen. Og en ændringsforslagsstiller har ret til at blive hørt af udvalget.

Senatet. Det belgiske senat arbejder ikke i afdelinger, men har altid benyttet *faste udvalg*. Forretningerne fordeles mellem disse af senatets „bureau“ (præsidium, sekretærer og kvæstorere, ialt 15), således at fordelingen svarer til ministeriernes sagområder. Hvert udvalg består af 22 medlemmer. Ligesom deputeretkammeret har senatet desuden faste udvalg for andragender og naturalisation. Endvidere nedsættes et *finansudvalg*, som dannes af 2 delegerede fra hvert af de faste udvalg. — *Særlige udvalg* kan nedsættes, så ofte senatet finder det nyttigt.